

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	1025200396
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1025200396.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného A. H. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2026 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. mája 2026, sp. zn. 1Ntc/25/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného A. H. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 13. mája 2026, sp. zn. 1Ntc/25/2025, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Eisenstadt z 8. januára 2025, sp. zn. 8Hv 87/24d, právoplatný 8. januára 2025, v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky A. H., nar. XX. A. XXXX v D. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z trestného činu ťažkej zárobkovej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 odsek 2, § 129 odsek 1 číslo 1, odsek 2, odsek 3, § 15 Trestného zákona Rakúskej republiky a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1096 (tisícdeväťdesiatšesť) dní, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Tr. por. odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky pokračovať bez jeho premeny a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený A. H. odvolanie písomným podaním z 27. mája 2026, v ktorom namietal, že výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky by bol v jeho neprospech a zhoršil by jeho postavenie z dôvodu, že by v W. „mal veľkú šancu na predčasné prepustenie“. Týmto odvolaním sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku.

Dňa 17. júla 2026 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného A. H. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Krajský súd dospel tiež k správne mu zisteniu, že sú splnené podmienky pre uznanie a výkon rozsudku plynúce z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., dôvodiac, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, v Rakúsku nemá žiadne sociálne ani pracovné väzby, žiadne vyživovacie povinnosti, nedisponuje žiadnym ohlásením a rozhodnutím Spolkového cudzineckého a azylového úradu z 9. augusta 2024 mu bol tiež uložený zákaz pobytu v Rakúskej republike na dobu 6 (šesť) rokov.

Taktiež Krajský súd Eisenstadt povolil, aby orgán vykonávajúceho štátu v podobe príslušných súčastí polície odsúdeného A. H. trestne stíhali v konaniach vedených pod sp. zn. ČVS:ORP/43/1-VYS-PK-2025 (ORP PZ Pezinok) a ČVS:ORP-4/RV-B2-2024 (OO PZ Bratislava - Ružinov). Odvolací súd uvádza, že v tomto ohľade je nesúhlas odsúdeného s uznaním a výkonom trestu odňatia slobody v Slovenskej republike irelevantným, keďže v uvedenom prípade sa súhlas odsúdeného podľa zákona a daného rámcového rozhodnutia nevyžaduje. Z pohľadu predmetu rozhodovania je irelevantným aj tvrdenie odsúdeného, že v štáte pôvodu chce podať žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po vykonaní 2/3 trestu, keďže taká skutočnosť, nie je zákonným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného A. H. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.